

БУДЕМ ПОМНИТЬ АВТОРА ЗАКОНА СОХРАНЕНИЯ ТРУДА,

Академика Нью Йоркской Академии наук,

Члена Общества 1817 «Наследие» Нью-Йоркской Академии наук,

Члена Международного Биографического Центра в Кембридже и Научного Отдела Советников Американского Биографического Института

ВАЛЕРИЯ АЛЕКСАНДРОВИЧА ВАСИЛЬЕВА

Сегодня 12 декабря 2006 г. на 78 году жизни перестало биться сердце Валерия Александровича Васильева, профессора кафедры экономики и предпринимательства Карпатского Института Предпринимательства Открытого международного университета развития человека «Украина».

С уходом из жизни Валерия Александровича для его родных и близких ушла целая эпоха порядочности и настоящего подвижничества в науке. Того искреннего и самоотверженного подвижничества инженерной мысли, которому мы обязаны всеми успехами нашей ЦИВИЛИЗАЦИИ.

Такие изобретатели и инженеры, как Эмерсон, Таун, Крафт, Добровольский, Форд, Вагнер, Сикорский, Брагин, Королев и тысячи их соратников и современников создали наш мир, в котором возможно творчество и пусть мимолетное, но ощущение свободы созидания. Именно, к таким талантливым инженерам-ученым относится и Валерий Александрович Васильев. Даже в Хусте им было сделано более десятка оригинальных инженерных предложений (!!). Поразительно, но это реальный факт !

Но в его личности отразился весь глобальный цивилизационный перелом инженерной мысли XX столетия, когда инженер должен был овладеть экономическим мышлением, чтобы сохранить труд и созидательные порывы всех новаторов и изобретателей прошлого, чтобы наша цивилизация не ходила по кругу (как казалось Питириму Александровичу Сорокину), а уверенно делала шаги в будущее. А это должно было дать людям, по мнению инженеров-практиков, более осознанную (последнее как ценность пока понимается единицами), а поэтому - и качественно лучшую жизнь; напряженную, творческую, напоминающую в лучших своих проявлениях результаты созидания ТВОРЦА .

Всё серьёзное на этой Земле осуществляется в людях и самими людьми. Мне не хочется описывать того огромнейшего труда Валерия Александровича, который наблюдался нами на протяжении целых десятилетий. Труда ежедневного и ежечасного. Труда, который перемалывал негативные деяния сотен «бдящих» и «стерегущих» свои интересы «руками водителей» в Восточных Регионах Украины. Человек, который всей своей жизнью доказывал возможность честного труда и творческого поиска даже в условиях сначала инсценируемой, а сегодня уже и инерционной криминальности, которую как оказалось теперь уже и останавливать некому.

С уходом из жизни таких высоконравственных личностей МИР становится все более и более беззащитным перед одичавшей от безнаказанности посредственностью. А таких посредственностей последние десятилетия искусственно штампуют миллионами. Ведь следовать замыслу Создателя и трудно, и не всегда легко, а с испорченным человеческим материалом можно не «церемониться» и работать с ним дохристианскими методами. Поэтому людей, особенно молодых, каннибалы (людоеды - в прямом и переносном смысле) так активно и целенаправленно портят, рекламируя праздность и формы отклоняющегося поведения практически с использованием всех средств массовой информации, особенно, в отсталых в морально-нравственном плане регионах, и в интеллектуально -духовно поработанных странах.

Для современных воров и интеллектуальных бездельников (их Петр Л. Лавров ещё в 1869 г. называл «пасынками цивилизации») такие люди, как Валерий Александрович, являются не просто врагами, а личными врагами, т.к. мешают даже обыкновенным своим существованием превратить жизнь тысяч людей в прозябание.

Но может быть это мнение только родных и близких Валерия Александровича ? Вероятно, нет. Если посмотреть документы, которые посчитал нужным приложить к своему заявлению на перевод на научную пенсию Валерий Александрович Васильев, то судите сами.

1. Первым и самым значимым для себя лично документом Валерий Александрович посчитал СВИДЕТЕЛЬСТВО от 4.03.1999 г. за подписью заместителя председателя Азовского отделения АЭНПД России, доктора коммерции А. Штепы, в котором сказано - «Памятная Медаль «Митрополита ГОТИИ и КАФЫ, СВЯТОГО ИГНАТИЯ» Вручена автору ЗАКОНА СОХРАНЕНИЯ ТРУДА Васильеву Валерию Александровичу за СОРОКОЛЕТНИЙ, НАПРЯЖЕННЫЙ ТРУД по развитию науки и культуры»/Протоиерей Василий Константинович Мултых (отец Василий), сохранивший в период оккупации мощи Св. Игнатия, изготовил и вручил Медаль/.

2. Второй документ – это Письмо-2000 г. за подписью Президента Нью-Йоркской Академии наук Роднея Николса и бывшего Конгрессмена Била Грина о избрании Валерия Васильева в члены Общества 1817 «Память» Нью-Йоркской Академии наук.

3. Третий документ – это отпечатанная после сканирования Именная Медаль Международного Биографического Центра в Кембридже (Англия) «2000 Выдающихся Интеллектуалов 21-го Столетия» Васильеву Валерию, автору Закона Сохранения Труда. Ее получили в Украине в 2003 г. после 60 дней путешествия по бизнес -почте (!).

4. Четвертый документ – Диплом Академика Академии экономических наук Украины Васильева Валерия Александровича за № 190 от 27 декабря 1996 г. по специальности «Экономика промышленности», подписанный Президентом АЭН Украины, академиком НАН Украины Н.Г. Чумаченко и ученым секретарем АЭН Украины Ф.Ю. Поклонским.

5. Пятый документ – Диплом члена Нью Йоркской Академии наук Васильева Валерия Александровича от Октября 1998 г. за подписью Президента Нью-Йоркской Академии наук Роднея Николса и Руководителя Отдела Элеоноры Баум. Кстати, Д-р Валерий Васильев посчитал нужным приложить и удостоверение члена Нью-Йоркской Академии наук за 2002 год.

6. Шестой документ – это Приглашение от 27.07.2003 г. Доктору Валерию А. Васильеву стать ПЕРСОНАЛЬНЫМ ЧЛЕНОМ (их только несколько сотен в Мире) АМЕРИКАНСКОГО БИОГРАФИЧЕСКОГО ИНСТИТУТА, подписанное Президентом АБИ Дж.Эвансом.

7. Седьмой документ – это СЕРТИФИКАТ Валерию А. Васильеву, как члену ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОГО ОТДЕЛА СОВЕТНИКОВ АБИ, подписанный Директором Исследовательского Отдела Советников Н.С. Колинзом в 2003 г.
8. Восьмой документ – это Информационное Письмо Издательства «Кто есть Кто» (США) Валерию Александровичу Васильеву о включении его в 18-е Издание за подписью Директора Издательства Дауна Миллея.
9. Девятый документ – это Бланк согласования Валерию Александровичу Васильеву автобиографии для Издания «Кто есть Кто в Науке и Инженерии /2005-2006гг.», где отмечено его авторство Закона Сохранения Труда.
10. Десятый документ – это Информационное Письмо Генерального Директора Международного Биографического Центра в Кембридже Николса С. Лау от 23 сентября 2005 г. об избрании Доктора Валерия Васильева одним из 100 ЛУЧШИХ УЧИТЕЛЕЙ (ПЕДАГОГОВ) 2005 года.
11. Одиннадцатый документ – это Информационное Письмо Генерального Директора Международного Биографического Центра в Кембридже Николса С. Лау от 11 февраля 2005 г. об избрании Доктора Валерия Васильева одним из 100 ЛУЧШИХ УЧЕНЫХ 2005 года.
12. Двенадцатый документ – это Информационное Письмо Генерального Директора Международного Биографического Центра в Кембридже Николса С. Лау от 21 февраля 2003 г. об включении Доктора Валерия А. Васильева во Второе Издание «2000 Выдающихся Интеллектуалов 21-го Столетия» с приложением оригинала автобиографии, включенной в ИЗДАНИЕ (!).
13. Тринадцатый документ - это Информационное Письмо Генерального Директора Международного Биографического Центра в Кембридже Николса С. Лау от 12 декабря 2003 г. об включении Доктора Валерия А. Васильева в Издание-2004 «2000 Выдающихся Интеллектуалов 21-го Столетия» с приложением оригинала автобиографии, включенной в ИЗДАНИЕ (!).
14. Четырнадцатый документ – это Бланк для Доктора Валерия Васильева от Генерального Директора Международного Биографического Центра в Кембридже Николса С. Лау от 15 августа 2005 г. об уточнении информации для Издания «2000 Выдающихся Интеллектуалов 21-го Столетия» с приложением Рекомендаций на В.Ющенко, Ю. Еханурова, Б. Тарасюка, В.Пинзенька, С.Николаенко в Издания МБЦ в Кембридже (!).

Но это далеко не полный перечень всех актов признания, которые были получены Доктором Васильевым Валерием Александровичем за последние годы. Кстати, обращаясь 8.12.2005 г. с Ходатайством в Пенсионный Фонд Украины (за № М-8-1), выполняя этим Постановлением Президиума Азовского отделения Академии экономических наук и предпринимательской деятельности от 15 сентября 2004 г., мы писали: «Азовское отделение Академии ЭН и ПД вместе с Институтом экономико-социокультурных исследований им. Ольги В. Васильевой-Католик (правопреемником Донецкого экспериментального научно-методического центра ДНЦ Академии наук Украины) стремится использовать все предоставляющиеся сегодня возможности для ускорения интеграции Украины в общеевропейские институты. Одним из таких путей в настоящее время мы считаем оценку со стороны государственных учреждений Украины /к ним относится и Пенсионный Фонд Украины/ подвижной деятельности настоящих украинских ученых, которые с первых дней независимости Украины самым активным образом включились в созидательную работу по укреплению международного авторитета украинской науки и культуры.

Оценка со стороны Пенсионного Фонда Украины их многолетней и последовательной работы только будет способствовать утверждению в украинском обществе общеевропейских ценностей, а следовательно и формированию у молодых исследователей сознательного и творческого отношения к строительству «Общеевропейского Дома».

Поэтому мы и направляем ХОДАТАЙСТВО в Пенсионный Фонд Украины на достаточно неординарную личность ученого-экономиста Валерия Александровича Васильева, который при общем трудовом стаже работы 57 (пятьдесят семь !) лет – пятьдесят два (52) года трудился на промышленных предприятиях, в научно-исследовательских организациях, институтах и университетах Украины. Да так трудился, что к 2005 г. имеет только научно-педагогического стажа 32 (тридцать два) года и 11 месяцев (!).

За это годы сделано столько, что даже фрагментарное рассмотрение достигнутых результатов займет несколько страниц. Однако, особое место в творческой жизни Валерия Александровича Васильева занимал 1999 г. В этом году им была дана окончательная формулировка Закона СОХРАНЕНИЯ ТРУДА, что практически сразу было отмечено мировой научной общественностью благодаря электронной почте (Нью-Йоркской Академией наук, Президиумом Академии экономических наук и предпринимательской деятельности России, Президентом международной Академии экономических наук и предпринимательской деятельности, академиком, профессором, д.э.н. Вадимом Никитовичем Кириченко, Президентом Союза экономистов Украины, академиком Г.В. Дзись и др.). Именно, в этом году Валерий Александрович на общем собрании Академии ЭН и ПД России был принят в действительные члены АЭНПД России и это же собрание утвердило его Президентом-председателем Азовского отделения ЭН и ПД. В этом же году его кандидатура в составе творческого коллектива (С.В. Куницына, Председателя Совмина Авт.Респ. Крым, Б.П. Климчука, Губернатора Волыни, В.Ф. Русяева, Президента Крымской Академии наук и др.) была представлена учеными советами Института экономико-социокультурных исследований им. Ольги В. Васильевой-Католик (правопреемником ДЭНМЦ ДНЦ Академии наук Украины) и Таврическим институтом комплексных социально-экономических исследований и консалтинга /ТИКСИ-К/ Крымской Академии наук на Государственную Премию Украины в области науки и техники (№ Гос.рег. 47 от 30.03.1999 г.). И это решение было поддержано международными академическими структурами: Петровской Академией наук и искусств /Постановление Президиума от 22.04.1999 г. за № 12 на №47 от 30.03.1999 г./, общим собранием Академии экономических наук и предпринимательской деятельности /Протокол №1 от 11 июня 1999 г./, а также экономистами Сумского государственного университета, Российской Академией Государственной Службы при Президенте РФ, Днепротетровской облгосадминистрацией и т.д. И всё это не говоря о поддержке со стороны Совета Министров Автономной Республики Крым и Волынской облгосадминистрации.

Но главное другое – работы выполненные Валерием Александровичем Васильевым на Государственную Премию Украины в 1999 г. действительно были этапными и для экономической науки, и для историко-культурного осмысления новых социально-экономических реалий. Достаточно указать только на перспективность исследований по обоснованию создания Приазовского Края – Мариупольско-Бердянской области! Ведь эта идея сегодня приобретает новое инновационно -прогрессивное звучание (см. «Приазовский Край – «Локомотив» экономики Украины в первой половине XXI века» Document N 100 www.cic-wsc.org ; «Обращение к Президенту Украины, академику НАН Украины В.А. Ющенко» Document N 75 www.cic-wsc.org), как и все разработки по созданию из приморских районов вокруг Азовского моря Восточно Европейского Еврорегиона – «Азовского Региона», как возрождающихся «инновационных мастерских» Европы и Америки. И обо всем этом говорилось в диссертациях на звание «доктора коммерции» (трех уровневая рейтинговая оценка и утверждение вкладаша Президентом АЭНПД, академиком В.Н. Кириченко), научным консультантом которых был академик АЭНПД России, доктор коммерции, с.н.с., к.э.н. Валерий Александрович Васильев, в его докладах на международных научных конференциях в 1997 г., в 1998 г., в 1999 г. и в 2000г., что позволило профессорам Италии, Польши, Франции, Германии, Испании и США

высоко оценивать потенциал экономистов Украины. Поэтому от имени экономической общественности Украины Президент Союза экономистов Украины, академик Г.В. Дзись 9 июля 1999 г. на Пленуме Союза экономистов Украины в Луцке подчеркивал, что «Союз экономистов Украины от всего сердца поздравляет Президента-председателя Азовского (украинского) отделения Академии экономических наук и предпринимательской деятельности, академика Российской, Украинской и Нью-Йоркской академий Васильева Валерия Александровича с 70-летним Юбилеем со дня рождения и 40-летием научно-исследовательской работы над экономическими проблемами ... получившим моральную поддержку от выдающихся отечественных экономистов и в 60-ые годы начавшим создавать основы объективной экономической школы ... Мы искренне желаем Валерию Александровичу долгих лет активной творческой жизни, счастья родным и близким, светлой радости за успехи внушек, а главное – большого человеческого счастья и здоровья». Аналогичные телеграммы пришли в Луцк на имя облгосадминистрации для Валерия Александровича (областная государственная администрации организовывала проведение Пленума Союза экономистов Украины) и из Президиума АЭНПД от Президента В.Н. Кириченко и ученого секретаря Г.М. Денисова, и от Президента Крымской Академии наук В.Ф. Русаева; а в Приветственном Адресе Юбиляру Президиум Академии экономических наук и предпринимательской деятельности отмечал, что «...приоритет сформулированного Вами закона о СОХРАНЕНИИ КОЛИЧЕСТВА ТРУДА в рамках одного цикла навсегда останется за экономистами Восточной Европы.» Кстати, подаренный членами Президиума Союза экономистов Украины «Взлетающий Орел» стал эмблемой Азовского отделения Академии ЭниПД (10 июля 1999 г. после посещения Замка Любарта), что было утверждено на общем собрании – заседании ученого совета Азовского отделения Академии ЭниПД – КОНФЕРЕНЦИИ к 145-летию обороны Приазовья под руководством атаманов Войска Азовского (1854 г.), посвященной памяти Первого Гетмана Украинского казачества Вячеслава Максимовича Черновила 18 декабря 1999 г. в пгт. Володарское (бывшее Никольское – Гладковка), где присутствовало более 250 человек и уже современные казахи полковники ...

И как основной результат методологического прорыва, который был сделан в 1999г. – это принятие РЕШЕНИЯ Международным Биографическим Центром в Кембридже (Англия) в 2002 г. удостоить Валерия Васильева Именной Медали Международного Биографического Центра в Кембридже, как одного из 2000 Выдающихся Интеллектуалов 21 столетия и Автора Закона СОХРАНЕНИЯ ТРУДА (Медаль с «трудом» пересекает по вине «восточных мудрецов» океаны, но за 68 дней дожда до Мариуполя в 2003 г.).

Этого одного было б достаточно для ХОДАТАЙСТВА не по кандидатуре, а для целого коллектива, но самое примечательное это та высокая научно-организационная активность, которую проявляет Валерий Александрович Васильев до настоящего времени.

Это подготовка и организация участия делегации Института экономико-социокультурных исследований и Азовского отделения Академии ЭниПД в Международных научных конференциях в Варшавском Университете в 2001 г. и в 2002 г.

Это организация в Польше шестимесячной стажировки в Институте Строительства, Механизации и Электрификации сельского хозяйства в Варшаве и в ИПМ в Варшаве кандидата технических наук, которого по результатам стажировки не только признали доктором по сельскохозяйственным технологиям, но и предложили подготовить диссертационную работу, издав Приказ от 12.06.2001 г. по ИБМЕР в Варшаве с утверждением для соискателя научного консультанта диссертационной работы профессора, др-хаб.инж. Кшиштофа Вежбицкого. Все это согласовывалось и корректировалось Валерием Александровичем, как и издание в Варшаве Азовским отделением Академии ЭниПД монографии «Основные положения и обоснование НОВОГО ПОДХОДА: Второй доклад Римскому Клубу по «революции эффективности» (Варшава-Чиханов-Мариуполь, древн.Кремнесь, 2001), посвященной «ПОЛЬСКОМУ НАРОДУ: ученым, инженерам, студентам, прихожанам костелов»; основные рекомендации которой были обсуждены более 40 докторами наук Польши (с ней с интересом ознакомился Президент Польской Академии наук Мирослав Моссаковский, попросила передать в дар её экземпляр и директор Библиотеки Польской Академии наук, как и зам. директора Библиотеки «Народовой»), а также основные её положения обсуждались на научных международных конференциях в Кельцах и со специалистами Западной Европы в Варшаве.

Это создание 12 ноября 2001 г. Гражданского Международного Комитета по подготовке мирового общественного мнения к проведению Первого Всемирного Конгресса Духовного Единения в Нью-Йорке с Выдающимися Интеллектуалами из Индии, Испании, Канады, Сербии и Австралии с обоснованием идеи проведения этого Конгресса на многоэтапной основе (предложение отправлено в Президиум Российской Академии наук 4.10.2001 г., а доклад сделан на Международной научной конференции в Варшаве 20 октября 2001 г.).

Это доклады в Таганроге в 2001 г. и на 3-ей научно-практической конференции преподавателей и студентов Таганрогского Института Управления и Экономики в 2002 г. «Обеспечение условий для сбалансированного интеллектуально-духовного роста: реальные возможности гражданских инициатив в геополитике» (в соавторстве с М.Демисом, проф. из Сербии, и Гоутамом Дута, проф. из Индии).

Это участие в поздравлении с 30-летием коллектива кафедры «Маркетинга» на пленарном заседании в Донецком государственном университете в 2002 г.

Это организация и проведение в Мариуполе Первого международного научно-теоретического семинара Памяти Академика АЭН Украины В.В. Финагина «Азовский регион – на переломе технологий» (Азовское отделение Академии ЭниПД, ИЭСКИ, каф. «Менеджмента» МФ МАУП), состоявшийся 27 февраля 2003 г. Именно, за его проведение Президиум Азовского отделения Академии ЭниПД получил благодарность от Верховной Рады Украины (письмо Председателя Комитета иностранных дел Верховной Рады Украины С.Сташевского от 14 мая 2003 г. за № 06-14/12-338).

Это подготовка и организация Первых Советкинско-Тейлоровских Чтений (наследие Д.К.Советкина и Ф.Тейлора) и международной научно-практической конференции «Закон СОХРАНЕНИЯ ТРУДА методологическая основа будущих успехов предприятий Украины, России и Польши», посвященной Памяти Виктора Георгиевича Лебедева (профессора Российской Академии госслужбы при Президенте РФ), Вадима Никитовича Кириченко (основателя и бессменного Президента Академии экономических наук и предпринимательской деятельности России, а также первого Президента международной Академии ЭниПД) и Мирослава Моссаковского (Президента Польской Академии наук), которая состоялась 29 и 30 мая 2003 г. На ней, кроме семнадцати докладов и принятого проекта ОБРАЩЕНИЯ к руководителям Союзов государств, был в присутствии четырех членов Нью-Йоркской Академии наук (два ученых с Украины и двое из Российской Федерации) зафиксирован приоритет украинской физической школы в разработке «натуральной, теории тонкой, масштабной энергии квантованного пространства-времени», что сразу же по электронной почте подтвердил Международный Биографический Центр в Кембридже (см. номинации Ю.В.Белоусова). Это действительно очень серьезный успех Азовского отделения Академии ЭниПД, руководимого Президентом-председателем, академиком Валерием Александровичем Васильевым, который с целью экономии средств уже седьмой год сам подготавливает и сдает все ежемесечные, ежеквартальные и годовые отчеты, сохраняя на валютном счету половину средств, перечисленных профессорами Варшавского Университета в 2000 г. на выполнение программы «Красная Книга Культуры Европы».

Вообще работа с международными биографическими институтами заслуживает особого внимания, т.к. она во многом опережает на годы все что делается в университетской среде творческой профессурой Восточной Европы. Ведь направляя в 2001г., в 2002г., в 2003г., в 2004г. и в 2005г. рекомендации на десятки кандидатур выдающихся представителей науки и культуры в Англию и в США Валерий Александрович

Васильев разрушал «вековой страх прослыть официально неблагонадежным», который сковывает профессуру во многих университетах до сих пор. А какие по-настоящему позитивные результаты: Проф. Мирослава Демиса из Сербии по рекомендации Доктора В.А. Васильева руководство МБЦ в Кембридже включило в 2000 Выдающихся Интеллектуалов 21 столетия (Проф. Демис был искренне благодарен Валерию Александровичу и уже третий год зовет на свои конференции); доц.Ю.В. Белоусова не только включили в 2000 Выдающихся Интеллектуалов 21 века, но и дали статус профессора МБЦ, чем он гордится; а проф. Олега Андреевича Турецкого не только Американский Биографический Институт признал «Человеком 2005 Года», но уже прислали на его имя более десятка номинационных листов. И все это после рекомендаций Валерия Александровича Васильева, который искренне стремится поддержать коллег.

Но не только постоянная работа с МБЦ в Кембридже (Англия) и с Американским Биографическим Институтом (США) характеризует интеграционную направленность работы Валерия Александровича Васильева в 2001-2005 гг., а, по-видимому, основным реальным успехом Валерия Александровича на этом направлении является 210 документов (!!) на английском и русском языках на страницах международного электронного журнала Гражданского Международного Комитета (www.cic-wsc.org) в Сарагосе (Испания) и статьи на официальном сайте Одесского национального университета им. И.И. Мечникова (www.onu.edu.ua) «Готы в Европе» на англ. и рус.; «Оптимизация работы с основными производственными фондами – основа ускоренного развития экономики государства: социально ориентированный вариант бюджета, обеспечивающий девятипроцентный рост национальной экономики» на рус. с рецензиями проф., д.э.н. О.А. Турецкого и доц., к.э.н. Л.Х. Доленко). Десятки обращений, подписанных Председателем Гражданского Международного Комитета, академиком Валерием А.Васильевым и адресованных политическим деятелям и руководству международных общественных организаций с конкретными рекомендациями по обеспечению сбалансированного интеллектуально-духовного роста, уже являются тем абсолютным критерием активной гражданской позиции украинской науки, по которому через десятилетия будут оценивать наши потомки своих предшественников.

И конечно, работа ученых такого масштаба, как Валерий Александрович Васильев, дает более ощутимые результаты в университетских центрах. Так, благодаря его активности созданы Представительстве Азовского отделения Академии ЭНИПД в Одессе (новые члены ученого совета АО АЭНИПД в Одессе – проф. О.А.Турецкий, доц. В.А. Лысюк, доц. Б.В. Вовчук, доц. А.П. Ощепков, студенты М.А.Малыхина, И.О.Павленко, Я.Б. Шулицкая, И.А.Гончаров, Ю.А. Гловацкая, А.О. Божемская), именуемый «Союз Молодёжи – «Одесса-Европа», и во Львове (новые члены ученого совета АО АЭНИПД во Львове – адъюнкт-профессор О.В.Огирко, проректор ЛНАВМ, к.и.н. В.Т. Андрушко, д.ф.-м.н. И.В.Огирко, к.э.н. О.С. Гринькевич, богослов о. М.Коваль, студенты А.С. Вересая, Г.З. Кушнир, Х.И. Бабляк, П.О. Огирко), которое по инициативе Валерия Александровича носит имя Лауреата Премии памяти Альфреда Нобеля по экономике 1973 г. Василия Васильевича Леонтьева (Постановление АО АЭНИПД от 10.07.2005 г.).

И в результате к 140-летию Одесского национального университета им. И.И. Мечникова удалось провести научный семинар-конференцию «Экономический потенциал Украины» (25 декабря 2004 г., г.Теплодар) в плане конкурса студенческих научно-практических работ-проектов «Украина на рубеже 20 и 21 столетий – интеграция в мировую культуру»; научно-теоретический СЕМИНАР «Геополитическая трансформация Восточной Европы и перспективы развития высоких технологий»-Вашингтон Украины (17 марта 2005 г., Актовый Зал, Французский бульвар 24/26, Одесса) и т.д. и т.п. Все это нашло отражение на официальном сайте ОНУ им. И.И. Мечникова, а по рекомендации Валерия Александровича и в электронном журнале Гражданского Международного Комитета (всего более 45 документов). Поэтому член Общества 1817 г. «Наследие» Нью-Йоркской Академии наук Валерий А. Васильев и рекомендовал студенческую молодежь Одессы на номинации в Американский Биографический Институт и в МБЦ в Кембридже. И сегодня уже более 15 человек из университетской талантливой молодёжи (О.Ворожейкина, И.Тюрина, О.Бутук, В.Тяпина, И.Гончаров, Я.Шулицкая, М.Малыхина, Ю.Гловацкая, А.Божемская и др.) получили рекомендательные письма из Англии и США. Не это ли самый весомый вклад в БАЛЛОНСКИЙ ПРОЦЕСС ?

По-видимому, самые серьезные работы в методологии Валерий Александрович сделал в 2005 году, когда по его инициативе в ИНТЕРНЕТЕ был проведен Первый Этап «ФОРУМА-2005», где было обсуждено много интересных идей и предложений, но для Украины наиболее значимой является инициатива проведения в 2006 г. торжеств, посвященных 1665-летию принятия украинским народом ХРИСТИАНСТВА, а также поддержанная в Киеве инициатива о возрождении служения в Монастыре Святого Георгия в Мариуполе, что ещё хотел осуществить Святой Игнатий в 1786 г., последний 24 митрополит Готии и Кафы и местоблюститель престола Вселенского Патриарха в Крыму. В настоящее время проходит Второй Этап «ФОРУМА-2005», посвященный Лауреатам Премии памяти Альфреда Нобеля по экономике «Поиск лучшего пути реализации финансового рабочего каркаса 2007-2013: Закон сохранения труда в мировой экономике», на который уже поступили статьи из Германии и даже сообщения талантливых студентов из Одесского национального университета им. И.И. Мечникова. Но основными работами, задающими тон всей работе международной ИНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦИИ, являются две фундаментальные статьи Валерия Александровича Васильева: «Инициативность в экономике и закон СОХРАНЕНИЯ ТРУДА в малом и среднем бизнесе: Учиться Бизнесу»; и «Эффективность капиталовложений в экономику Украины».

В этом ХОДАТАЙСТВЕ мы практически не коснулись тех 160 публикаций, которые сделал Валерий Александрович, а также подготовленных и выпущенных им за эти семь лет 24-х Бюллетеней АО Академии ЭНИПД, ИЭСКИ и Гражданского Международного Комитета, каждый из которых открывал целые страницы истории, что далеко не всеми приветствовалось. Но такой путь у настоящих учёных, которые первыми ломают стереотипы и стремятся к реальному международному сотрудничеству.

Очень много замыслов и идей у Валерия Александровича и это очень большая удача, что учёный такого масштаба продолжает трудиться в Европе.»

Прошел только год после отправки 8 декабря 2005 г. в Киев этого обоснования-ХОДАТАЙСТВА. Год, отмеченный исключительно тяжелыми событиями для Валерия А. Васильева, когда страшный трансморальный инфаркт держал с 26 января 2006 г. в течении 8 дней жизнь на грани ..., а потом были воспаления легких и прогрессирующая сердечная недостаточность ... Но даже в этих условиях учёный продолжал трудиться.

Он принял самое активное участие в проведении научного студенческого СЕМИНАРА «Вклад молодежи Одессы и Львова в интеграцию Украины с Европейским Союзом: основные положения и обоснование НОВОГО ПОДХОДА по Второму Докладу Римскому Клубу о «Революции эффективности»-множитель четыре» (6 января 2006 г., ул. Говорова 4, Одесса), организованного Азовским отделением Академии ЭНИПД и Одесским филиалом Университета «Украина». Как профессор Одесского филиала Университета «Украина», академик Академии экономических наук Украины, д-р Валерий Александрович Васильев подготовил развернутые рецензии на все сделанные на семинаре доклады, которые были направлены в Киев Президенту Университета «Украина», академику П.М. Таланчуку. Поэтому за доклад «Опыт организации деятельности компании «Ford» в США» студентка 4-го курса А.А.Бакман получила Грамоту от Президента Университета «Украина», академика П.М.Таланчука; а за доклады «Параллельная обучающая реальность – Республика «Вольная», «Франчайзинг как взаимовыгодная форма сотрудничества», «Перспективы развития автомобильного рынка Украины», «Сущность и перспективы синергетики», «Перспективы развития ШОУ-Бизнеса» студент Данильчук А.С., Бойко А.А., Мельников С.В., Гаврильченко А. Получили «Благодарность» Президента Университета «Украина», академика П.М. Таланчука. Проведенный по рекомендации Валерия Александровича в ноябре и декабре 2005 г. тренинг, выразившийся в создании обучающей реальности-студенческой «Республики «Вольной», дал возможность всем студентам 2-го и 3-го курсов после проведения специального семинара действительно достигнуть реального позитива и высокой

заинтересованности в учебе и в своём положении в филиале. Это дало основание профессору Одесского филиала Университета "Украина", академику Академии экономических наук Украины, д-ру Валерию Александровичу Васильеву предложить проведение 23 марта 2006 г. межрегиональной научно-практической конференции преподавателей и студентов Одесского филиала ОМУРаЧ "Украина" и Одесского национального университета им. И.И. Мечникова, совместно с Азовским отделением Академии ЭниПД и Институтом экономико-социологических исследований (правоприемника ДЭНМЦ ДНЦ Академии наук Украины) "Идеи молодёжи Одессы Объединенной Европе: закон неуничтожимости интеллектуально-духовного труда". Именно, Валерий Александрович предложил превратить процесс подготовки к этому мероприятию в событие в культурной жизни студентов Одессы, проведя параллельно серию знакомства молодёжи с историей Западной Цивилизации в Одессе по программе "Семь Чудес Одессы". И все это было успешно реализовано и на таком уровне, что проректор Одесского национального университета им.И.И. Мечникова В.С. Игнатенко в благодарственном письме Директору Одесского Литературного музея Т.И. Липтуге писал: "... выражаем Вам искреннюю благодарность за поддержку в реализации культурологической программы "Семь Чудес Одессы" для молодёжи по разделу "Защитники Труда и Веры: Рыцари Духовности" ... и две лекции (18.01.2006), прочитанные студентам ... оставили неизгладимый след (см. отзывы в приложении) и дали возможность оценить вклад Потоцких, Нарышкиных, Воронцовых и Маразли, а также Бофо, Левицкого, Грата, Боровиковского, Чернетцова, Сорокина, Шамшина, Айвазовского, Пушкина, Тараса Григорьевича Шевченко, Шишкина, Врубеля, Репина, Васнецова, Кузнецова, Эдуардса в культуру столицы Юга Украины (Готии – Ордессоса/Джинестры) – Одессы ..., восстанавливая традицию защиты Труда и Веры (см. Герб "Любич" на фронте Литературного Музея), возрождая культурные традиции древнейшего государства Европы" (Исх.№09-01-93 от 07.02.2006). Аналогичные письма руководство ОНУ им. И.И. Мечникова направило руководителю восстановительных работ Кирхи Святого Павла (шедевр Шейнбрента, 1997) Ю.П.Шефферу (Исх.№09-01-937 от 24.11.2005) и Пастору Евангельской Пресвитерианской Церкви (с действующим органом, высоко оцененный студентами) В.П. Бабынин (Исх.№ 09-01-936 от 24.11.2005), в которых выражалась искренняя "благодарность за поддержку в реализации культурологической программы "Семь Чудес Одессы" для молодёжи по разделу "основы христианской этики" и за расширение понимания студентами "значения реформации в современном мире ... в свете Кальвинизма", а также за "огромный переворот в мировосприятии, который совершил Лютер в европейской духовной культуре, а также роли немецких переселенцев в истории самого бурно развивающегося в XIX в. города Мира – Одессы (Джинестры, Ордессос)". И такие отзывы со стороны руководства университета ожидалось Валерием Александровичем, потому что студенческие впечатления от посещения Церкви Рождества-Пресвятой Богородицы (XIX в., с.Усатово, обновлена протоиереем Василием Мултыхом), от посещения Музея редкой книги Одесского национального университета им. И.И. Мечникова и Большой лекционной аудитории им. Академика Богатского в ОНУ им. И.И. Мечникова, а также Филатовского музея в Одесской клинике глазных болезней им. Филатова и Хаджибеевской Лестницы Джинестры (называемой пока "Потемкинской") должны заставить "геополитических игроков" серьезно задуматься над своими деяниями. Именно, на это и рассчитывал Валерий Александрович Васильев, который после посещения могилы Монаха Софрония (Полянского) на монастырском кладбище (16 станция Фонтана) сам нашел на всеми забытом втором городском кладбище в Одессе склеп с родным для него гербом "Любич" (Герб Потоцких и Полянских). И он всегда обращал внимание, что "сегодня вопрос не в демонстрации пожелтевших от времени и чудом сохранившихся бумаг со всевозможными гербами, подписями и печатями, а в осознании личной причастности ко всем позитивным акциям на Земле, а главное – персональной ответственности за всё на этой планете, абсолютно за всё что происходило, происходит и будет происходить !".

Действительно настало **"время собирать камни"** (Библия). И необходимость этого очень остро почувствовал Валерий Александрович, который искренне радовался Приказу от 29.04.2006 г. по Одесскому филиалу ОМУРаЧ "Украина " по итогам проведенной конференции 23.03.2006 г., участников которой он приветствовал. Действительно 37 человек в ней участвовало (именно пришли заинтересованные люди и никто не ушел после перерыва – это о многом говорит), 10 сделанных студентами и преподавателями докладов и 10 стендовых докладов, рекомендации о создании Академии экономических науки предпринимательской деятельности Украины им. В.В.Леонтьева, размещенная информация и о докладах и о всей работе конференции на созданном студентами сайте ОФ ОМУРаЧ "Украина" – это действительно серьезный успех. Поэтому все собравшиеся искренне желали выздоровления Валерию Александровичу.

Но не менее важным была информационная поддержка всех игровых форм обучения по просьбе Валерия Александровича, которую оказали в студенты Одесского филиала ОМУРаЧ "Украина", создатели самостоятельного сайта, студентам ОНУ им. И.И. Мечникова - это информация и о студенческом государстве "Лидерленде"со всеми указами, и о фирмах "Корона", "Алиби", "Эверест", "Канабис", и бизнесплан "ЗАО ШИРКА", и итоги торгов, и вся игровая жизнь государства "Утопия" и т.д. и т.п. Сегодня только остается сожалеть, что сайт <http://uodh.com.ua/> уже нельзя вызвать в ИНТЕРНЕТе и это при том, что сайт заинтересовал иностранных специалистов (из США м Англии было 33 визита !), а до августа 2006 г. все работало. Как можно так уничтожать труд людей ! Не понимаю ! Однако самый интересный и перспективный доклад на английском языке "Рынок компьютерных игр" Ткаченко Ирины Вы можете и сегодня увидеть на www.cic-wsc.org как и основные итоги конференции (**Document 236, 238**).

А какие фундаментальные статьи и обращения были написаны Валерием Александровичем Васильевым за эти 10 месяцев 2006 г. !

- Document 217.-** To the World Health Organization (UNITED NATIONS).Всемирная организация Здравоохранения (ООН).- **Document 220.-** Ideas for Metallurgical Plant (for Ukraine).- www.cic-wsc.org ;
- Document 218.-** To members of the international Non-government Organizations .To members of civil international committee on the preparation of World public opinion for training of the first World Congress of spiritual unity in New York .To members of the congress of THE USA .To members of the European Parliament.To citizens of the states of the European Union .Respected CITIZENS OF THE WORLD! . Членам Международных неправительственных организаций.Членам Гражданского Международного Комитета по подготовке мирового общественного мнения к подготовке Первого Всемирного Конгресса Духовного Единения в Нью Йорке.Членам Конгресса США.Членам Европейского Парламента.Гражданам государств Европейского Союза.Уважаемые ГРАЖДАНЕ МИРА !. www.cic-wsc.org ;
- Document 221.-** Эффективность капиталовложений в экономику Украины. Capital to Ukraine. www.cic-wsc.org ;
- Document 251.-** Новокейсианские идеи в украинском монетаризме первой четверти XX1 столетия: пути реализации закона сохранения труда в фискальной политике.- www.cic-wsc.org ;
- Document 270.-** Father-Foundation AZOV DEPARTMENT OF ACADEMY OF ECONOMIC SCIENCES AND ENTREPRENEURSHIP of Ukraine by name W.W.Leontjef. www.cic-wsc.org ;
- Document 273.-** Budget 2005-2008. www.cic-wsc.org ;
- Document 274.-** "The ideas of young people of Odessa to united Europe: the law of the indestructibility of intellectual- spiritual labour". www.cic-wsc.org ;

8. **Document 275.- To Universal Patriarch His Holiness To Bartholomew / Вселенскому Патриарху Святости Варфоломею / Всесвітньому Патріарху Його Святості Варфоломію.- www.cic-wsc.org ;**
9. **Document 271.- "THE REGISTRY of IDEAS And INITIATIVES (It is necessary to put the LARGE PURPOSES)".- www.cic-wsc.org ;**
10. **Методологическая основа модели экономического обустройства страны, корпорации, предприятия /перспективы использование закона СОХРАНЕНИЯ ТРУДА в хозяйственной практике / www.cic-wsc.org ;**
11. **Document 295.- Opening the FORUM 2006.- Document 296.- The indestructibility of Intellectual- spiritual labor as the basis of the steady development of environment in XXI century" .- www.cic-wsc.org ;**
12. **Document 299.- СТАТУТ. Академії економічних наук і малого підприємства (АЕНіМП).- www.cic-wsc.org ;**
13. **Document 301.- г. Министру иностранных дел Украины п. Тараску Б.И.- www.cic-wsc.org ;**
14. **Document 304.- FORUM 2006.-Invitation on the WEBPAGE for Universities of East of Ukraine. - www.cic-wsc.org .**

Большие надежды связывал Валерий Александрович Васильев с ФОРУМОМ-2006 и с проведением международной научной конференции, посвященной Лауреату Премии памяти Альфреда Нобеля по экономике 1971 г. Симону Кузнецу «Неуничтожимость Интеллектуально-Духовного Труда как основа устойчивого развития окружающей среды в XXI столетии» (Documents 295-296 www.cic-wsc.org), а особенно, с проведением в рамках конференции двух научно-теоретических семинаров: «Перспективы межрегионального сотрудничества в условиях ускорения интеграции Украины в Европейское сообщество» и «Можно ли решать вопросы коммерческой деятельности на грани закона ? (моральный аспект)» (Document 304 www.cic-wsc.org).

И нам сегодня необходимо оправдывать надежды автора Закона СОХРАНЕНИЯ ТРУДА, академика Украинской, Российской и Нью-Йоркской академий Валерия Александровича Васильева.

Интересно последнее подготовленное им обращение 7.12.2006 г. к членам Конгресса США, которое характеризуется таким современным пониманием всех событий XX столетия, особенно, войн (во Второй Мировой войне на долю Валерия Александровича, как участника разминирования Волги, тоже выпали не детские испытания, особенно, когда взорвалась на mine лодка с одноклассниками), что оно должно быть переведено на английский язык и с ним с большой пользой для себя ознакомятся ответственные общественные деятели.

Конечно, то признание, которого удалось добиться Валерию Александровичу Васильеву в Мире, видимо, на многие годы останется недостижимым ориентиром для экономистов не только Восточной Европы. Для того, чтобы хотя бы один раз попасть в Издание "Кто есть Кто в Мире" (США) люди истремятся стать президентами в СНГ, а Валерий Александровича включали в Издания "Кто есть Кто в Мире" и в 2001 г., и в 2002 г. уже и как Автора Закона СОХРАНЕНИЯ ТРУДА, как и в 2005-2006 гг. в Издание "Кто есть Кто в Мире" (США). Также Валерий Александрович был включен как автор Закона СОХРАНЕНИЯ ТРУДА в Издания Американского Биографического Института "Величайшие Умы 21 Столетия" в 2005 г. и т.д. Постоянно с 2001 г. Валерия Александровича включает Международный Биографический Центр в Кембридже в свои Издания "2000 Выдающихся Интеллектуалов 21 столетия"; и в 2002 г., и в 2003 г., и в 2004 г., и в 2005 г. Какой это большой и реальный успех экономистов Европы ! Только по прошествию времени удастся по достоинству его оценить.

И понимание придет абсолютно ко всем, потому что так уж этот мир устроен, что время лечит все заблуждения и конъюнктуры (издевательство мариупольцев с начислением преподавательской пенсии будет восприниматься как "дань политической борьбе", как и многое другое). Ведь нашлись позитивно ориентированные силы в Правительстве Украины и в сентябре 2006 г. Валерий Александрович прочел письмо из Министерства Иностранных Дел Украины от 7.09.2006 г., в котором отмечалось – "... Мы уверены, что общественная активность Вашего Комитета в сфере помощи людям, в отношении которых осуществляются террористические атаки, поддержка высокоморального стиля жизни и интеллектуально-духовных лидеров в мире, содействие демократическим процессам в Украине, развитию международного научного сотрудничества и защита прав человека помогает в решении глобальных вызовов человечеству.

Хочется отметить, что путем объединения усилий правительств стран мира, с одной стороны, и общественных организаций, с другой, нам удастся преодолеть международный терроризм, эпидемии, бедность, вооруженные конфликты и другие угрозы. В этом контексте выдвинутая Гражданским Международным Комитетом инициатива проведения Первого Всемирного Конгресса Духовного Единения без сомнения содействует духовному развитию народов, преодолению линий межцивилизационного раскола мира и созданию общей стратегии мирового развития.

С уважением и наилучшими пожеланиями в развитии деятельности.

Директор политического департамента О. Цветков " (Document 289.- Letter to Minister Foreign of Ukraine 07.09.2006 N 411/19-091-1469 на www.cic-wsc.org).

Как много планов было у последнего Рыцаря Восточной Европы - Валерия Александровича Васильева по сотрудничеству с Германией, генетической связью с народом которой он искренне гордился, как внук фрау Мюллер и фрау Полянкой, а также как потомок Гер Кумпана и писаря Гетмана Калнышевского Артемия Васильева (Кумпана); натойчиво стремясь реализовать ориентацию Украины/Готии на Германию (как и Иван Мазепа, и Грушевский, и Коновалец). Он искренне стремился морально поддержать Выдающегося Интеллектуально-Духовного Лидера Мира – Бенедикта XVI, выдвигая позитивно ориентированные этно-социокультурные гипотезы, опирающиеся на современное осмысление исторических фактов. А сколько замыслов не удалось осуществить этому талантливому человеку знают только его родные и близкие.

Какая невосполнимая для науки потеря !

Но то, что не успел Президент-председатель АО АЭНПД и Председатель Гражданского Международного Комитета, предстоит осуществить всем нам.

Нам продолжать теоретико-методологические исследования в микро- и макроэкономике, показывая практическую значимость Закона СОХРАНЕНИЯ ТРУДА и Закона неуничтожимости Интеллектуально-Духовного Труда.

Нам поднимать интеллектуализацию труда всех работающих социальных групп населения, опираясь на ИНТЕРНЕТ-технологии.

Нам осуществлять реальное международное сотрудничество, разрушая барьеры между Востоком и Западом, преодолевая наслонения амбиций и предубеждений, восстанавливая духовные ценности и учась уважать и любить людей – как это делал спонсор Гражданского Комитета по восстановлению Христианского Храма в историческом Центре г. Мариуполя, учредитель академической Медали АО АЭНПД "Митрополита Готии и Кафы, Святого Игнатия", член Исследовательского Совета МБЦ в Кембридже и член Общества 1817 г. "Наследие" Нью-Йоркской Академии наук Валерий Александрович Васильев.

Мы все скорбим о понесенной утрате, но ВСЕ ОСТАЕТСЯ ЛЮДЯМ. Нам всем остается ПАМЯТЬ о Большом Человеке и Большом Ученом Европы и Америки – ВАСИЛЬЕВЕ ВАЛЕРИИ АЛЕКСАНДРОВИЧЕ.

Мы никогда не забудем о том, что сделано Валерием Александровичем, и постараемся продолжить его служение людям.

ГРАЖДАНСКИЙ МЕЖДУНАРОДНЫЙ КОМИТЕТ ПО ПОДГОТОВКЕ МИРОВОГО ОБЩЕСТВЕННОГО МНЕНИЯ К ПРОВЕДЕНИЮ ПЕРВОГО ВСЕМИРНОГО КОНГРЕССА ДУХОВНОГО ЕДИНЕНИЯ В НЬЮ-ЙОРКЕ

АЗОВСКОЕ ОТДЕЛЕНИЕ АКАДЕМИИ ЭКОНОМИЧЕСКИХ НАУК И ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

ИНСТИТУТ ЭКОНОМИКО-СОЦИОКУЛЬТУРНЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ им. ОЛЬГИ В. ВАСИЛЬЕВОЙ - КАТОЛИК

*****

Пам'яті Видатного Економіста Європи

щиро люблячого Німеччину і Америку

автору Закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ

Батькові і Вчителю Васильєву (Кумпану)

Валерію Олександровичу

ПАМ'ЯТАТИМЕМО АВТОРА ЗАКОНУ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ

Академіка Академії економічних наук України

Академіка Нью Йоркської Академії наук

Члена Суспільства 1817 «Спадщина» Нью-йоркської Академії наук

Члена Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі і Наукового Відділу Радників Американського Біографічного Інституту

ВАЛЕРІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА ВАСИЛЬЄВА

Сьогодні 12 грудня 2006 р. на 78 році життя перестало битися серце Валерія Олександровича Васильєва, професори кафедри економіки і підприємництва Карпатського Інституту Підприємництва Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна».

З відходом з життя Валерія Олександровича для його рідних і близьких пішла ціла епоха порядності і справжнього подвижництва в науці. Того щирого і самовідданого подвижництва інженерної думки, якому ми зобов'язані всіма успіхами нашої ЦИВІЛІЗАЦІЇ.

Такі винахідники і інженери, як Емерсон, Таун, Крафт, Добровольській, Форд, Вагнер, Сикорській, Брагин, Королев і тисячі їх соратників і сучасників створили наш світ, в якому можливо творчість і хай швидкоплинне, але відчуття творчої свободи. Саме, до таких талановитих інженерів-ученим відноситься і Валерій Олександрович Васильєв. Навіть в Хусте ним було зроблене більше десятка оригінальних інженерних пропозицій (!!). Дивно, але це реальний факт !

Але в його особі відобразився весь глобальний цивілізаційний перелом інженерної думки ХХ сторіччя, коли інженер повинен був оволодіти економічним мисленням, щоб зберегти працю і творчі пориви всіх новаторів і винахідників минулого, щоб наша цивілізація не ходила по колу (як здавалося Пітіріму Олександровичу Сорокину), а упевнено робила кроки в майбутнє. А це повинне було дати людям, на думку інженерів-практиків, більш усвідомлену (останнє як цінність поки розуміється одиницями), а тому - і якісно краще життя; напруженого, творчого, яке нагадує в кращих своїх проявах результати творення ТВОРЦЯ .

Все серйозне на цій Землі здійснюється в людях і самими людьми. Мені не хочеться описувати тієї найвеличезнішої праці Валерія Олександровича, яка спостерігалась нами протягом цілих десятиріч. Праці щоденної і щогодинної. Праці, яка перемелювала негативні діяння сотень «пильнуючих» і «стерегуючих» свої інтереси «руками водіїв» в Східних Регіонах України. Людина, яка всім своїм життям доводила можливість чесної праці і творчого пошуку навіть в умовах спочатку що інсценованої, а сьогодні вже і інерційної кримінальності, яку як виявилось тепер уже і зупиняти нікому.

З відходом у кращій світ (з життя) таких високоморальних осіб СВІТ стає все більш і більш беззахисним перед здичавілою від безкарності посередністю. А таких бездарностей останні десятиріччя штучно штамнують мільйонами. Адже слідувати задуму Творця і важко, і не завжди легко, а із зіпсованим людським матеріалом можна не «церемонитися» і працювати з ним дохристиянськими методами. Тому людей, особливо молодих, канібали (людюди - в прямому і переносному значенні) так активно і цілеспрямовано псують, рекламуючи неробство і форми відхиляючої поведінки, практично з використанням всіх засобів масової інформації, особливо, у відсталих в морально-етичному плані регіонах, і в інтелектуально -духовно поневолиних країнах.

Для сучасних злодіїв і інтелектуальних нероб (їх Петро Л. Лавров ще в 1869 р. називав «пасинками цивілізації») такі люди, як Валерій Олександрович, є не просто ворогами, а особистими ворогами, оскільки заважають навіть звичайним своїм існуванням перетворити життя тисяч людей в животіння.

Але може бути ця думка тільки рідних і близьких Валерія Олександровича ? Звісно, ні. Якщо подивитися документи, які порухав потрібним прикласти до своєї заяви на переклад на наукову пенсію Валерій Олександрович Васильєв, то робить висновки самі.

1. Першим і найзначущим для себе особисто документом Валерій Олександрович порухав СВДОЦТВО від 4.03.1999 р. за підписом заступника голови Азовського відділення АЕНПД Росії, доктори комерції А. Штепи, в якому сказано - «Пам'ятна Медаль «Митрополита ГОТІІ і КАФИ, СВЯТОГО ІГНАТІЯ» Вручена автору ЗАКОНУ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ Васильєву Валерію Олександровичу за СОРОКОЛІТНЮ, НАПРУЖЕНУ ПРАЦЮ по розвитку науки і культури» /Протоіерей Василь Костянтинович Мултих (Батько Василь), що зберіг в період окупації моці Св. Ігнатія, та виготовив і вручив Медаль/.

2. Другий документ – це Лист-2000 р. за підписом Президента Нью-Йоркської Академії наук Роднея Ніколса і колишнього Конгресмена Біла Гріна про обрання Валерія Васильєва в члени Суспільства 1817 «Пам'ять» Нью-Йоркської Академії наук.

3. Третій документ – це віддрукована після сканування Іменна Медаль Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі (Англія) «2000 Видатних Інтелектуалів 21-го Сторіччя» Васильєву Валерію, автору Закону Збереження Праці. Її отримали в Україні в 2003 р. після 60 днів подорожі по бізнес-пошті через всі океани (!).

4. Четвертий документ – Диплом Академіка Академії економічних наук України Васильєва Валерія Олександровича за № 190 від 27 грудня 1996 р. за фахом «Економіка промисловості», підписаний Президентом АЕН України, академіком НАН України Н.Г. Чумаченко і вченим секретарем АЕН України Ф.Ю. Поклонським.

5. П'ятий документ – Диплом члена Ново-Йоркської Академії наук Васильєва Валерія Олександровича від Жовтня 1998 р. за підписом Президента Нью-Йоркської Академії наук Роднея Ніколса і Керівника Відділу Елеонори Баум. До речі, Д-р Валерій Васильєв порухав потрібним прикласти і посвідчення члена Нью-Йоркської Академії наук за 2002 рік.

6. Шостий документ – це Запрошення від 27.07.2003 р. Доктору Валерію О. Васильєву стати ПЕРСОНАЛЬНИМ ЧЛЕНОМ (іх тільки декілька сотень в Світі) АМЕРИКАНСЬКОГО БІОГРАФІЧНОГО ІНСТИТУТУ, підписане Президентом АБІ Дж.Евансом.

7. Сьомий документ – це СЕРТИФІКАТ Валерію О. Васильєву, як члену ДОСЛІДНИЦЬКОГО ВІДДІЛУ РАДНИКІВ АБІ, підписаний Директором Дослідницького Відділу Радників Н.С. Колінзом в 2003 р.

8. Восьмий документ – це Інформаційний Лист Видавництва «Хто є Хто» (США) Валерію Олександровичу Васильєву про включення його в 18-е Видання за підписом Директора Видавництва Дауна Міллея.

9. Дев'ятий документ – це Бланк узгодження Валерію Олександровичу Васильєву автобіографії для Видання «Хто є Хто в Науці і Інженерії /2005-2006гг.», де відзначено його авторство Закону Збереження Праці.

10. Десятий документ – цей Інформаційний Лист Генерального Директора Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі Ніколса С. Лау від 23 вересня 2005 р. про обрання Доктора Валерія Васильєва одним з 100 КРАЩИХ ВЧИТЕЛІВ (ПЕДАГОГІВ) 2005 року.

11. Одинадцятий документ – це Інформаційний Лист Генерального Директора Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі Ніколса С. Лау від 11 лютого 2005 р. про обрання Доктора Валерія Васильєва одним з 100 КРАЩИХ ВЧЕНИХ 2005 року.

12. Дванадцятий документ – це Інформаційний Лист Генерального Директора Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі Ніколса С. Лау від 21 лютого 2003 р. про включення Доктора Валерія О. Васильєва в Друге Видання «2000 Видатних Інтелектуалів 21-го Сторіччя» з додатком оригіналу автобіографії, включеної у ВИДАННЯ (!).

13. Тринадцятий документ - це Інформаційний Лист Генерального Директора Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі Ніколса С. Лау від 12 грудня 2003 р. про включення Доктора Валерія А. Васильєва у Видання-2004 «2000 Видатних Інтелектуалів 21-го Сторіччя» з додатком оригіналу автобіографії, включеної у ВИДАННЯ (!).

14. Чотирнадцятий документ – це Бланк для Доктора Валерія Васильєва від Генерального Директора Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі Ніколса С. Лау від 15 серпня 2005 р. про уточнення інформації для Видання «2000

Видатних Інтелектуалів 21-го Сторіччя» з додатком Рекомендацій на В.Ющенко, Ю. Єханурова, Б. Тарасюка, В.Пінзеника, С.Николаєнко у Видання МБЦ в Кембріджі (!).

Але це далеко не повний перелік всіх актів визнання, які були отримані Доктором Васильєвим Валерієм Олександровичем за останні роки. До речі, звертаючись 8.12.2005 р. з Клопотанням до Пенсійного Фонду України (за № М-8-1), виконуючи цим Ухвалу Президії Азовського відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності від 15 вересня 2004 р., ми писали: «Азовське відділення Академії ЕН і ПД разом з Інститутом економіко-соціокультурних досліджень ім. Ольги В. Васильєвой-Католик (правонаступником Донецького експериментального науково-методичного центру ДНЦ Академії наук України) прагне використовувати всі що надаються сьогодні можливості для прискорення інтеграції України в загальноєвропейські інститути. Одним з таких шляхів в даний час ми рахуємо оцінку з боку державних установ України /к ним відноситься і Пенсійна Фундація України/ подвижницької діяльності справжніх українських вчених, які з перших днів незалежності України найактивнішим чином включилися в творчу роботу по зміцненню міжнародного авторитету української науки і культури.

Оцінка з боку Пенсійної Фундації України їх багаторічної і послідовної роботи тільки сприятиме утвердженню в українському суспільстві загальноєвропейських цінностей, а отже і формуванню у молодих дослідників свідомого і творчого відношення до будівництва «Загальноєвропейського Будинку».

Тому ми і направляємо КЛОПОТАННЯ до Пенсійного Фонду України на достатньо неординарну особу вченого-економіста Валерія Олександровича Васильєва, який при загальному трудовому стажі роботи 57 (п'ятдесят сім !) років – п'ятдесят два (52) роки працював на промислових підприємствах, в науково-дослідних організаціях, інститутах і університетах України. Да так працював, що до 2005 р. має тільки науково-педагогічного стажу 32 (тридцять два) року і 11 місяців (!).

За ці роки зроблено стільки, що навіть фрагментарний розгляд досягнутих результатів займе декілька сторінок. Проте, особливе місце в творчому житті Валерія Олександровича Васильєва займав 1999 р. Цього року їм була дано остаточне формулювання Закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ, що практично відразу було відзначене світовою науковою громадськістю завдяки електронній пошті (Нью-Йоркською Академією наук, Президією Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, Президентом міжнародної Академії економічних наук і підприємницької діяльності, академіком, професором, д.е.н. Вадимом Микитовичем Кириченко, Президентом Спільки економістів України, академіком Г.В. Дзись і ін.). Саме, цього року Валерій Олександрович на загальному зборі Академії ЕН і ПД Росії був прийнятий в дійсні члени АЕНПД Росії і цей же збір затвердило його Президентом-головою Азовського відділення ЕН і ПД. В цьому ж році його кандидатура у складі творчого колективу (С.В.Куніцина, Голови Радміну Авт.Респ.Крим, Б.П.Клімчука, Губернатора Волині, В.Ф.Русяєва, Президента Кримської Академії наук і ін.) була представлена вченими радами Інституту економіко-соціокультурних досліджень ім. Ольги В. Васильєвой-Католик (правонаступником ДЕНМЦ ДНЦ Академії наук України) і Таврійським інститутом комплексних соціально-економічних досліджень і консалтингу /ТІКСІ-К/ Кримської Академії наук на Державну Премію України в області науки і техніки (№ Держ.рег. 47 від 30.03.1999 р.). І це рішення було підтримано міжнародними академічними структурами: Петровської Академією наук і мистецтв /Ухвала Президії від 22.04.1999 р. за № 12 на №47 від 30.03.1999 г./, загальним збором Академії економічних наук і підприємницької діяльності /Протокол №1 від 11 червня 1999 г./, а також економістами Сумського державного університету, Російською Академією Державної Служби при Президенті РФ, Дніпропетровською облдержадміністрацією і т.д. І все це не кажучи про підтримку з боку Ради Міністрів Автономної Республіки Крим і Волинської облдержадміністрації.

Але головне інше – роботи виконані Валерієм Олександровичем Васильєвим на Державну Премію України в 1999 р. дійсно були етапними і для економічної науки, і для історико-культурного осмислення нових соціально-економічних реалій. Достатньо вказати тільки на перспективність досліджень по обгрунтовуванню створення Приазовського Краю – Маріупольсько-Бердянської області! Адже ця ідея сьогодні придбаває нове інноваційно -прогресивне звучання (див. «Приазовський Край – «Локомотив» економіки України в першій половині ХХІ століття» Document N 100 www.cic-wsc.org ; «Звернення до Президента України, академіку НАН України В.А. Ющенка» Document N 75 www.cic-wsc.org), як і всі розробки по створенню з приморських районів навкруги Азовського моря Азовського Європейського Євrorегіону – «Азовського Регіону», як «інноваційних майстерень» Європи і Америки, що відроджуються. І про все це мовилося в дисертаціях на звання «доктора комерції» (трьох рівневої рейтингової оцінка і затвердження вкладаши Президентом АЕНПД, академіком В.Н. Кириченко), науковим консультантом яких був академік АЕНПД Росії, доктор комерції, с.н.с., к.е.н. Валерій Олександрович Васильєв. В його докладах на міжнародних наукових конференціях в 1997 р., в 1998 р., в 1999 р. і в 2000г. було обгрунтовано так багато інноваційних пропозицій та практично зважених порад, що це дозволило професорам Італії, Польщі, Франції, Німеччини, Іспанії, Куби та інших країн Латинської Америки, а також і США високо оцінювати потенціал економістів України. Тому від імені економічної громадськості України Президент Союзу економістів України, академік Г.В. Дзись 9 липня 1999 р. на Пленумі Спільки економістів України в Луцьку підкреслював, що «Союз економістів України від щирого серця поздоровляє Президента-голову Азовського (українського) відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності, академіка Російської, Української і Нью-Йоркської академії Васильєва Валерія Олександровича з 70-річним Ювілеєм з дня народження і 40-річчям науково-дослідної роботи над економічними проблемами ..., що отримав моральну підтримку від видатних вітчизняних економістів і в 60-і роки почав створювати основи об'єктивної економічної школи . Ми щиро бажаємо Валерію Олександровичу довгих літ активного творчого життя, щастя рідним і близьким, світлої радості за успіхи внучок, а головне – великого людського щастя і здоров'я». Аналогічні телеграми прийшли до Луцька на ім'я облдержадміністрації для Валерія Олександровича (обласна державна адміністрації організувала проведення Пленуму Спільки економістів України) і з Президії АЕНПД від Президента В.Н. Кириченко і вченого секретаря Г.М. Денісова, і від Президента Кримської Академії наук В.Ф. Русяєва; а у Віталію Адресі Ювіляру Президія Академії економічних наук і підприємницької діяльності відзначала, що «...приоритет сформульованого Вами закону про ЗБЕРЕЖЕННЯ КІЛЬКОСТІ ПРАЦІ в рамках одного циклу назавжди залишиться за економістами Східної Європи.» До речі, дарований членами Президії Союзу економістів України «Злітаючий Орел» став емблемою Азовського відділення Академії ЕНПД (10 липня 1999 р. після відвідин Замка Любарта), що було затверджене на загальному зборі – засіданні вченої ради Азовського відділення Академії ЕНПД – КОНФЕРЕНЦІЇ до 145-річчя оборони Приазов'я під керівництвом отаманів Війська Азовського (1854 р.), присвяченої пам'яті Першого Гетьмана Українського козацтва Вячеслава Максимовича Черновіла 18 грудня 1999 р. в м. Володарське (Станиця-столиця Азовського Війська), де було присутнє більше 250 чоловік і вже «сучасні козаці полковники».

І як головний результат методологічного прориву, який був зроблений в 1999г. – це ухвалення РІШЕННЯ Міжнародним Біографічним Центром в Кембріджі (Англія) в 2002 р. удостоїти Валерія Васильєва Іменної Медалі Міжнародного Біографічного Центру в Кембріджі, як одного з 2000 Видатних Інтелектуалів 21 сторіччя і Автора Закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ

(Медаль «насилу» перетинаючи з вини «східних мудреців» океани, але за 68 днів дійшла до Маріуполя в 2003 р.).

Цього одного було б достатньо для КЛОПОТАННЯ не по одній кандидатурі, а для цілого колективу, але найприкметніше це та висока науково-організаційна активність, яку проявляє Валерій Олександрович Васильєв до теперішнього часу.

Це підготовка і організація участі делегації Інституту економіко-соціокультурних досліджень і Азовського відділення Академії ЕНІПД в Міжнародних наукових конференціях у Варшавському Університеті в 2001 р. і в 2002 р.

Це організація в Польщі шестимісячного стажування в Інституті Будівництва, Механізації і Електрифікації сільського господарства у Варшаві і в ИПМ у Варшаві кандидата технічних наук, якого за наслідками стажування не тільки визнали доктором за сільськогосподарськими технологіями, але і запропонували підготувати хабілітаційну працю, видавши Наказ від 12.06.2001 р. по ІБМЕР у Варшаві із затвердженням для претендента наукового консультанта хабілітаційної праці професора, др-хаб.інж. Кшиштофа Вежбіцкого. Все це узгоджувалося і корегувалося Валерієм Олександровичем, як і видання у Варшаві Азовським відділенням Академії ЕНІПД монографії «Основні положення і обґрунтування НОВОГО ПІДХОДУ: Другий доклад Римському Клубу по «революції ефективності» (Варшава-Чиханов-Маріуполь, древн.Кремнець, 2001), присвяченої «ПОЛЬСЬКОМУ НАРОДУ: вченим, інженерам, студентам, прихожанам костьолів»; головні рекомендації якої були обговорені більше 40 докторами наук Польщі (з нею з цікавістю ознайомився Президент Польської Академії наук Мирослав Мосаковський, запросила передати в дар і отримала її екземпляр і директор Бібліотеки Польської Академії наук, як і заступник директора Бібліотеки «Народової»), а також основні її положення обговорювалися на наукових міжнародних конференціях в Кельцах і з фахівцями Західної Європи у Варшаві на міжнародній зустрічі.

Це створіння 12 листопада 2001 р. Цивільного Міжнародного Комітету із підготовки світової громадської думки до проведення Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання в Нью-Йорку з Видатними Інтелектуалами з Індії, Іспанії, Канади, Сербії і Австралії з обґрунтуванням ідеї проведення цього Конгресу на багатоступінній основі (пропозиція відправлена до Президії Російської Академії наук 4.10.2001 р. і досі нема відповіді; а доклад зроблен на Міжнародній науковій конференції у Варшавському Університеті 20 жовтня 2001 р.).

Це доклади в Таганрозі в 2001 р. і на 3-ій науково-практичній конференції викладачів і студентів Таганрогського Інституту Управління та Економіки в 2002 р. «Забезпечення умов для збалансованого інтелектуально-духовного зростання: реальні можливості цивільних ініціатив в геополітиці» (в співавторстві з М.Демісом, проф. з Сербії, і Гоутамом Дута, проф. з Індії).

Це участь в поздоровленні з 30-річчям колективу кафедри «Маркетингу» на пленарному засіданні в Донецькому державному університеті в 2002 р.

Це участь у міжнародній конференції у Маріуполі, на якій була зустріч з фахівцями з Німеччини, звернувши увагу на Закон ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ і обґрунтування його дії в 2002 р.

Це організація і проведення в Маріуполі Першого міжнародного науково-теоретичного семінару Пам'яті Академіка АЕН України В.В. Фінагіна «Азовський регіон – на переломі технологій» (Азовське відділення Академії ЕНІПД, ІЕСКД, каф. «Менеджменту» МФ МАУП), що відбувся 27 лютого 2003 р. Саме, за його проведення Президія Азовського відділення Академії ЕНІПД отримала подяку від Верховної Ради України (лист Голови Комітету закордонних справ Верховної Ради України С.Сташевського від 14 травня 2003 р. за № 06-14/12-338).

Це підготовка і організація Перших Советкинсько-Тейлоровських Читань (спадщина Д.К.Советкина і Ф.Тейлора) і міжнародної науково-практичної конференції «Закон ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ методологічна основа майбутніх успіхів підприємств України, Росії і Польщі», присвяченої Пам'яті Віктора Георгійовича Лебедева (професора Російської Академії держслужби при Президенті РФ), Вадима Микитовича Киріченко (засновника і беззмінного Президента Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, а також першого Президента міжнародної Академії ЕНІПД) і Мирослава Мосаковського (Президента Польської Академії наук), яка відбулася 29 і 30 травня 2003 р. На ній, окрім сімнадцяти докладів і прийнятого проекту ЗВЕРНЕННЯ до керівників Союзів Держав, був у присутності чотирьох членів Нью-йоркської Академії наук (два учених з України і двоє з Російської Федерації) зафіксован пріоритет української фізичної школи в розробці «натуральної, теорії тонкої, масштабної енергії квантованого простору-часу», що зразу ж по електронній пошті підтвердив Міжнародний Біографічний Центр в Кембріджі (див. номінації Ю.В.Белоусова). Це дійсно дуже значний успіх Азовського відділення Академії ЕНІПД, керованого Президентом-головою, академіком Валерієм Олександровичем Васильєвим, який з метою економії засобів вже сьомий рік сам готує і здає всі щомісячні, щоквартальні і річні звіти, зберігаючи на валютному рахунку половину коштів, перерахованих професорами Варшавського Університету в 2000 р. на виконання програми «Червона Книга Культур Європи».

Взагалі робота з міжнародними біографічними інститутами заслуговує особливої уваги, оскільки вона багато в чому випереджає на роки все що робиться в університетському середовищі творчою професурою Східної Європи. Адже, направляючи в 2001г., в 2002г., в 2003г., в 2004г. і в 2005г. рекомендації на десятки кандидатур видатних представників науки і культури до Англії і в США, Валерій Олександрович Васильєв руйнував «віковий страх уславитися офіційно неблагонадійним», який скоує професуру в багатьох університетах дотепер. А які по-справжньому позитивні наслідки: Проф. Мирослава Деміса з Сербії по рекомендації Доктора В.О. Васильєва керівництво МБЦ в Кембріджі включило в «2000 Видатних Інтелектуалів 21 сторіччя» (Проф. Деміс був щиро вдячний Валерію Олександровичу і вже третій рік зове його на свої конференції); доц.Ю.В. Белоусова не тільки включили в «2000 Видатних Інтелектуалів 21 століття», але і дали статус професора МБЦ, чим він пишається; а проф. Олега Андрійовича Турецького не тільки Американський Біографічний Інститут визнав «Людиною 2005 Року», але вже надіслали на його ім'я більше десятка листів номінацій. І все це після рекомендацій Валерія Олександровича Васильєва, який щиро прагне підтримати колег.

Але не тільки постійна праця з МБЦ в Кембріджі (Англія) і з Американським Біографічним Інститутом (США) характеризує інтеграційну спрямованість роботи Валерія Олександровича Васильєва в 2001-2005 рр., а, мабуть, головним дійсним успіхом Валерія Олександровича на цьому напрямі є 210 документів (!) на англійській і російській мовах на сторінках міжнародного електронного журналу Цивільного Міжнародного Комітету (www.cic-wsc.org) в Сарагосі (Іспанія) і статті на офіційному сайті Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова (www.onu.edu.ua) «Готи в Європі» на англ. і рус.; «Оптимізація

роботи з основними виробничими фундаціями – основа прискореного розвитку економіки держави: соціально орієнтований варіант бюджету, забезпечуючий дев'ятипроцентне зростання національної економіки» на рус. з рецензіями проф., д.е.н. О.А. Турецкого і доц., к.е.н. Л.Х. Доленко). Десятки звернень, підписаних Головою Цивільного Міжнародного Комітету, академіком Валерієм О.Васильєвим і адресованих політичним діячам і керівництву міжнародних суспільних організацій з конкретними рекомендаціями по забезпеченню збалансованого інтелектуально-духовного зростання, вже є тим абсолютним критерієм активної цивільної позиції української науки, по якому через десятиріччя оцінюватимуть наші нащадки своїх попередників.

І звичайно, праця вчених такого масштабу, як Валерій Олександрович Васильєв, дає більш відчутні результати в університетських центрах. Так, завдяки його активності створені Представництва Азовського відділення Академії ЕНІПД і в Одесі (нові члени вченої ради АВ АЕНІПД в Одесі – проф. О.А.Турецкий, доц. В.А. Лисюк, доц. Б.В. Вовчук, доц. А.П. Ощепков, студенти М.А.Малихіна, І.О.Павленко, Я.Б. Шуліцкая, І.А.Гончаров, Ю.А. Гловацкая, А.О. Божемская), іменований «Союз Молоді – «Одеса-Європа, і во Львові (нові члени вченої ради АВ АЕНІПД в Львові – ад'юнкт-професор О.В.Огірко, проректор ЛНАВМ, к.і.н. В.Т. Андрушко, д.ф.-м.н. І.В.Огірко, к.е.н. О.С. Грінкевич, богослов о. М.Коваль, студенти А.С. Вересая, Г.З. Кушнір, Х.І. Бабляк, П.О. Огірко), яке за ініціативою Валерія Олександровича носить ім'я Лауреата Премії пам'яті Альфреда Нобеля по економіці 1973 р. Василя Васильовича Леонтьєва (Ухвала АВ АЕНІПД від 10.07.2005 р.).

І в результаті до 140-річчя Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова вдалося провести науковий семінар-конференцію «Економічний потенціал України» (25 грудня 2004 р., р. Теплодар) в плані конкурсу студентських науково-практичних робіт-проектів «Україна на рубежі ХХ і ХХІ сторіч – інтеграція в світову культуру»; науково-теоретичний СЕМІНАР «Геополітична трансформація Східної Європи і перспективи розвитку високої технології»-Вашингтон України (17 березня 2005 р., Актівий Зал, Французький бульвар 24/26, Одеса) і т.д. і т.п. Все це знайшло віддзеркалення на офіційному сайті ОНУ ім. І.І. Мечникова, а за пропозицією Валерія Олександровича і в електронному журналі Цивільного Міжнародного Комітету (всього більше 45 документів). Тому член Суспільства 1817 р. «Спадщина» Нью-Йоркської Академії наук Валерій О. Васильєв і пропонував студентську молодь Одеси на номінації в Американській Біографічній Інститут і в МБЦ в Кембріджі. І сьогодні вже більше 15 чоловік з університетської талановитої молоді (О.Ворожейкина, І.Тюріна, О.Бутук, В.Тягіна, І.Гончаров, Я.Шуліцкая, М.Малихіна, Ю.Гловацкая, А.Божемская і ін.) отримали рекомендаційні листи з Англії і США. Чи не це найвагомий внесок в БАЛЛОНСЬКІЙ ПРОЦЕС ?

Мабуть, найсерйозніші роботи в методології Валерій Олександрович зробив в 2005 році, коли за його ініціативою в ІНТЕРНЕТІ був здійснен Перший Етап «ФОРУМУ-2005», де було обговорено багато цікавих ідей і пропозицій, але для України найзначно є ініціатива проведення в 2006 р. торжеств, присвячених 1665-річчю ухвалення українським народом ХРИСТІЯНСТВА, а також підтримка в Києві ініціативи про відродження служіння в Монастирі Святого Георгія в Маріуполі, що ще хотів здійснити Святий Ігнатій в 1786 р., останній 24 митрополит Готії і Кафи і місцеохоронець престолу Уселенського Патріарха в Криму. В даний час проходить Другий Етап «ФОРУМУ-2005», присвячений Лауреатам Премії пам'яті Альфреда Нобеля по економіці «Пошук кращого шляху реалізації фінансового робочого каркаса 2007-2013: Закон збереження праці в світовій економіці», на який вже поступили статті з Німеччини і навіть повідомлення талановитих студентів з Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова. Але основними роботами, задаючи тон всій роботі міжнародної ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ, є дві фундаментальні статті Валерія Олександровича Васильєва: «Ініціативність в економіці і закон ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ в малому і середньому бізнесі: Вчитися Бізнесу»; і «Ефективність капіталовкладень в економіку України».

В цьому КЛОПОТАННІ ми практично не торкнулися тих 160 публікацій, які зробив Валерій Олександрович, а також підготовлених і надрукованих їм за ці сім років 24-х Бюлетенів АВ Академії ЕНІПД, ІЕСКД і Цивільного Міжнародного Комітету, кожний з яких відкривав цілі сторінки історії, що далеко не всіма віталось. Але такий шлях у справжніх вчених, які першими ламають стереотипи і прагнуть реальної міжнародної співпраці.

Дуже багато задумів і ідей у Валерія Олександровича і це дуже великий успіх, що учений такого масштабу продовжує працювати в Європі.»

Пройшов тільки рік після відправки 8 грудня 2005 р. до Києва цього обгрунтовування-клопотання. Рік, відзначений виключно важкими подіями для Валерія О. Васильєва, коли страшний трансморальний інфаркт тримав з 26 січня 2006 р. в течії 8 днів життя на грані ..., а потім були запалення легенів і прогресуюча серцева недостатність. Але навіть в цих умовах вчений продовжував працювати.

Він взяв найактивнішу участь в проведенні наукового студентського СЕМІНАРУ «Внесок молоді Одеси і Львова в інтеграцію України з Європейським Союзом: основні положення і обгрунтовування НОВОГО ПІДХОДУ по Другому Докладу Римському Клубу про «Революцію ефективності»-множник чотири» (6 січня 2006 р., вул. Говорова 4, Одеса), організованого Азовським відділенням Академії ЕНІПД і Одеським філіалом Університету «Україна». Як професор Одеського філіалу Університету «Україна», академік Академії економічних наук України, д-р Валерій Олександрович Васильєв підготував розгорнені рецензії на все зроблені на семінарі доклади, які були направлені до Києва Президенту Університету «Україна», академіку П.М. Таланчуку. Тому за доклад «Досвід організації діяльності компанії «Ford» в США» студентка 4-го курсу А.А.Бакман отримала Грамоту від Президента Університету «Україна», академіка П.М.Таланчука; а за доклади «Паралельна повчальна реальність – Республіка «Вольна», «Франчайзинг як взаємовигідна форма співпраці», «Перспективи розвитку автомобільного ринку України», «Єство і перспективи синергетики», «Перспективи розвитку Шоу-бізнесу» студенти Данильчук А.С., Бойко А.А., Мельников С.В., Гаврільченко А. отримали «Подяку» (рівень Грамот Університета «Україна») Президента Університету «Україна», академіка П.М. Таланчука. Проведений по рекомендації Валерія Олександровича в листопаді і грудні 2005 р. тренінг, що виразився в створенні повчальної реальності в студентській «Республіці «Вольній», дав можливість всім студентам 2-го і 3-го курсів після проведення спеціального семінару дійсно досягти реального позитиву і високої зацікавленості в навчанні і в своєму положенні у філіалі. Це дало підставу професору Одеського філіалу Університету «Україна», академіку Академії економічних наук України, д-р Валерію Олександровичу Васильєву запропонувати проведення 23 березня 2006 р. міжрегіональної науково-практичної конференції викладачів і студентів Одеського філіалу ОМУРАЛ «Україна» і Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова, спільно з Азовським відділенням Академії ЕНІПД і Інститутом економіко-соціокультурних досліджень (правоприемника ДЕНМЦ ДНЦ Академії наук України) «Ідеї молоді Одеси З'єднаній Європі: закон незнищення інтелектуально-духовної праці».

Саме, Валерій Олександрович запропонував перетворити процес підготовки до цього заходу в подію в культурному житті

студентів Одеси, провівши паралельно серію знайомства молоді з історією Західної Цивілізації в Одесі за програмою "Сім Чудес Одеси". І все це було успішно реалізовано і на такому рівні, що проректор Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова В.С. Ігнатенко в подячному листі Директору Одеського Літературного музею Т.И. Липтуге писав: "... виражаємо Вам щиро подяку за підтримку в реалізації культурологічної програми "Сім Чудес Одеси" для молоді по розділу "Захисники Праці і Віри: Лицарі Духовності" ... і дві лекції (18.01.2006), які прочитали студентам ... залишили незгладимий слід (див. відгуки в додатку) і дали можливість оцінити внесок Потоцьких, Нарішкиних, Воронцових і Маразлі, а також Бофо, Льовицького, Грата, Боровіковського, Чернетцова, Сорокіна, Шамшина, Айвазовського, Пушкіна, Тараса Григоровича Шевченко, Шишкіна, Врубеля, Ріпина, Васнецова, Кузнецова, Едуардса в культуру столиці Півдня України (Готії – Ордессоса/Джінестри) – Одеси ..., відновлюючи традицію захисту Праці і Віри (див. Герб "Любіч" на фронтоні Літературного Музею), відроджуючи культурні традиції якнайдавнішої держави Європи" (Ісх.№09-01-93 від 07.02.2006). Аналогічне листи керівництво ОНУ ім. І.І. Мечникова направило керівнику відновних робіт Кирхи Святого Павла (шедевр Шейрембранта, 1997) Ю.П.Шефферу (Ісх.№09-01-937 від 24.11.2005) і Пастору Євангельської Пресвітеріанської Церкви (з діючим органом, який зацікавив студентів) В.П. Бабыніну, в яких виражалася щиро "подяка за підтримку в реалізації культурологічної програми "Сім Чудес Одеси" для молоді по розділу "основи християнської етики" і за розширення розуміння студентами "значення реформації в сучасному світі ... в світлі Кальвінізму", і головне - умов після "величезного перевороту в світосприйманні, який вчинив Лютер в європейській духовній культурі, а також ролі німецьких переселенців в історії самого бурхливо зростаючого в ХІХ столітті міста Світу – Одеси". І такі відгуки з боку керівництва університету очікувалися Валерієм Олександровичем, тому що студентські враження від відвідин Церкви Різдва-Пресвятої Богородиці, від відвідин Музею рідкісної книги Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова і Великої лекційної аудиторії ім. Академіка Богатського в ОНУ ім. І.І. Мечникова, а також Філатовського музею в Одеській клініці очних хвороб ім. Філатова і Хаджібеевських Сходів Джінестри (поки "Потемкінські Сходи") повинні примусити "геополітичних гравців" серйозно задуматися над своїми діями. Саме, на це і розраховував Валерій Олександрович Васильєв, який після відвідин могили Ченця Софронія на монастирському кладовищі, сам знайшов на забутому фахівцями з історії другому міському кладовищі в Одесі склеп з рідним для нього гербом "Любіч". І він завжди звертав нашу увагу, що "сьогодні питання не в демонстрації поживітих від часу і чудом збережених паперів, зі всілякими гербами, підписами і друком, а в усвідомленні особистої причетності до всіх позитивних акцій на Землі, а головне – персональної відповідальності за все на цій планеті, абсолютно за все що відбувалося, відбувається і відбуватиметься!".

Дійсно настав час збирати каміння" (Біблія). І необхідність цього дуже гостро відчув Валерій Олександрович, який щиро радів Наказу від 29.04.2006 р. по Одеському філіалу ОМУРАЛ "Україна" за підсумками проведеної конференції 23.03.2006 р., учасників якої він вітав. Дійсно 37 чоловік в ній брало участь (саме прийшли зацікавлені люди і не було охочих залишити конференцію після перерви – це багато про що свідчить), 10 зроблених студентами і викладачами докладів і 10 стендових докладів, пропозиції про створення Академії економічних науки підприємницької діяльності України ім. В.В.Леонтьєва, а те що інформація і про доклади і про всю роботу конференції розміщена на створеному студентами сайті ОФ ОМУРАЛ "Україна" – це дійсно серйозний успіх. Тому всі хто зібрався щиро бажали одужання Валерію Олександровичу.

Але не менш важливою була інформаційна підтримка всіх ігрових форм навчання на прохання Валерія Олександровича, яку надали студенти Одеського філіалу ОМУРАЛ "Україна", творці самостійного сайту, студентам ОНУ ім.І.І. Мечникова - це інформація і про студентську державу "Лідерленд" зо всіма указами, і про фірми "Корона", "Алібі", "Еверест", "Канабіс", і про бізнесплан "ЗАТ ШИРКА", і про підсумки торгів та ігрове життя держави "Утопія" і т.д. і т.п. Сьогодні тільки залишається жалкувати, що сайт <http://uodod.ho.com.ua/> вже не можна викликати в Інтернеті і це при тому, що сайт зацікавив іноземних фахівців (із США та Англії було 33 відвідувань!), а до серпня 2006 р. все працювало. Як можливо так знищувати працю людей! Не розуміємо! Проте найцікавіший і перспективний доклад на англійській мові "Ринок комп'ютерних ігор" Ткаченко Трини Ви маєте змогу і сьогодні побачити на www.cic-wsc.org, як і основні висновки конференції (Document 236, 238).

А які фундаментальні статті і звернення були надруковані Валерієм Олександровичем Васильєвим за ці 10 місяців 2006 р. в ІНТЕРНЕТІ!

1. Document 217.- To World Health Organization (UNITED NATIONS).Всесвітня організація Охорони (ООН) Здоров'я .- Document 220.- Ideas for Metallurgical Plant (for Ukraine).- www.cic-wsc.org ;
2. Document 218.- To members international Non-government Organizations .To members civil international committee on preparation World public opinion for training first World Congress spiritual unity in New York .To members congress USA .To members European Parliament.To citizens states European Union .Respected CITIZENS WORLD! . Членам Міжнародних неурядових організацій.Членам Цивільного Міжнародного Комітету із підготовки світової громадської думки до підготовки Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання в Нью Йорку. Членам Конгресу США. Членам Європейського Парламенту. Громадянам держав Європейського Суспільства. Шановні ГРОМАДЯНИ СВІТУ!. www.cic-wsc.org ;
3. Document 221.- Ефективність капіталовкладень в економіку України. Capital to Ukraine. www.cic-wsc.org ;
4. Document 251.- Новокейсанські ідеї в українському монетаризмі першої чверті ХХІ сторіччя: шляхи реалізації закону збереження праці у фіскальній політиці.- www.cic-wsc.org ;
5. Document 270.- Father-Foundation AZOV DEPARTMENT ACADEMY ECONOMIC SCIENCES AND ENTREPRENEURSHIP Ukraine name W.W.Leontjef. www.cic-wsc.org ;
6. Document 273.- Budget 2005-2008. www.cic-wsc.org ;
7. Document 274.- "Ideas young people Odessa to united Europe: law indestructibility intellectual- spiritual labour". www.cic-wsc.org ;
8. Document 275.- To Universal Patriarch His Holiness To Bartholomew / Уселенському Патріарху Святості Варфоломею / Всесвітньому Патріарху Його Святості Варфоломію.- www.cic-wsc.org ;
9. Document 271.- "REGISTRY IDEAS And INITIATIVES (It is necessary to put LARGE PURPOSES)".- www.cic-wsc.org ;

10. **Методологічна основа моделі економічного облаштування країни, корпорації, підприємства /перспективи використання закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ в господарській практиці / www.cic-wsc.org ;**
11. Document 295.- Opening FORUM 2006.- Document 296.- indestructibility Intellectual- spiritual labor as basis steady development environment in XXI century".- www.cic-wsc.org ;
12. Document 299.- СТАТУТ. Академії економічних наук і малого підприємства (АЕНіМП).- www.cic-wsc.org ;
13. Document 301.- Міністру закордонних справ України п. Тарасюку Б.І.- www.cic-wsc.org ;
14. Document 304.- FORUM 2006.- Invitation on WEBPAGE for Universities East Ukraine. - www.cic-wsc.org .

Великі надії зв'язував Валерій Олександрович Васильєв з ФОРУМОМ-2006 і з проведенням міжнародної наукової конференції, присвяченої Лауреату Премії пам'яті Альфреда Нобеля по економіці 1971 р. Симону Кузнецу «Незнищення Інтелектуально-духовної Праці як основа стійкого розвитку навколишнього середовища в ХХІ сторіччі» (Documents 295-296 www.cic-wsc.org), а особливо, з проведенням в рамках конференції двох науково-теоретичних семінарів: «Перспективи міжрегіональної співпраці в умовах прискорення інтеграції України в Європейське співтовариство» і чи «Можна вирішувати питання комерційної діяльності на межі закону ? (моральний аспект)» (Document 304 www.cic-wsc.org).

І нам сьогодні необхідно виправдовувати надії автора Закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ, академіка Української, Російської і Нью-йоркської академії Валерія Олександровича Васильєва.

Цікаво останнє підготовлене їм звернення 7.12.2006 р. до членів Конгресу США, яке характеризується таким сучасним розумінням всіх подій ХХ сторіччя, особливо, воєн (в Другій Світовій Війні на частку Валерія Олександровича, як учаснику розмінування Волги, теж випали не дитячі випробування, особливо, коли вибухнув на міні човен з товарищами по школі), що воно повинне бути перекладено на англійську мову і з ним з великою користю для себе ознайомляться відповідальні суспільні діячі.

Звичайно, те визнання, якого вдалося дістатися Валерію Олександровичу Васильєву в Світі, мабуть, на багато років залишиться недосяжним орієнтиром для економістів не тільки Східної Європи. Для того, щоб хоча б один раз потрапити у Видання "Хто є Хто в Світі" (США) люди бажають стати президентами в СНД, а Валерій Олександровича включали у Видання "Хто є Хто в Світі" і в 2001 р., і в 2002г. вже і як Автора Закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ, як і в 2005-2006 рр. у Видання "Хто є Хто в Науці і Інженерії" (США). Також Валерій Олександрович був включений як автор Закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ у Видання Американського Біографічного Інституту "Найбільший Розум 21 Сторіччя" в 2005 р. і т.д. Постійно з 2001 р. Валерія Олександровича включає Міжнародний Біографічний Центр в Кембріджі в свої Видання "2000 Видатних Інтелектуалів 21 сторіччя" ; і в 2002 р., і в 2003 р., і в 2004 р., і в 2005 р. Який це великий і реальний успіх економістів Європи ! Тільки по закінченню часу вдасться по гідності його оцінити.

І розуміння прийде абсолютно до всіх, тому що так вже цей світ влаштований, що час лікує всі помилки і кон'юнктуру (знуцання мариупольців з нарахуванням викладацької пенсії сприймається як "дань політичній боротьбі", як і багато що інше). А вже знайшлися позитивно орієнтовані сили в Уряді України і у вересні 2006 р. Валерій Олександрович прочитав лист з Міністерства Закордонних Справ України від 7.09.2006р., в якому наголошувалося – "... Ми упевнені, що суспільна активність Вашого Комітету у сфері допомоги людям, відносно яких здійснюються терористичні атаки, підтримка високоморального стилю життя і інтелектуально-духовних лідерів в світі, сприяння демократичним процесам в Україні, розвитку міжнародної наукової співпраці і захист прав людини допомагає в рішенні глобальних викликів людству.

Хочеться відзначити, що шляхом об'єднання зусиль урядів країн світу, з одного боку, і суспільних організацій, з іншою, нам вдасться подолати міжнародний тероризм, епідемії, бідність, озброєні конфлікти і інші загрози. В цьому контексті висунута Цивільним Міжнародним Комітетом ініціатива проведення Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання беззаперечень сприяє духовному розвитку народів, подоланню ліній міжцивілізаційного розколу миру і створенню загальної стратегії світового розвитку.

З повагою і якнайкращими побажаннями в розвитку діяльності.

Директор політичного департаменту О. Цветков " (Document 289.- Letter to Minister Foreign Ukraine 07.09.2006 N 411/19-091-1469 на www.cic-wsc.org).

Як багато планів було у останнього Лицаря Східної Європи - Валерія Олександровича Васильєва по співпраці з Німеччиною, генетичним зв'язком з народом якої він щиро пишався, як внук фрау Мюллер і фрау Полянської, а також як нащадок г-на Кумпана і писаря Гетьмана Калнишевського Артемія Васильєва (Кумпана); наполегливо прагнучи реалізувати орієнтацію України/Готії на Німеччину/Готію (як і Іван Мазепа, і Грушевкий, і Коновалец). Він щиро прагнув морально підтримати Видатного Інтелектуально-духовного Лідера Миру – Бенедикта ХУІ, висуваючи позитивно орієнтовані етно-соціокультурні гіпотези, що спираються на сучасне осмислення історичних фактів. А скільки задумів не вдалося здійснити цієї талановитій людині - знають тільки його рідні і близькі.

Яка непоправна для науки втрата !

Але те, що не встиг Президент-голова АВ АЕНПД і Голова Цивільного Міжнародного Комітету, належить здійснити всім нам.

Нам продовжувати теоретико-методологічні дослідження в мікро- і макроекономіці, показуючи практичну значущість Закону ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ і Закону незнищення Інтелектуально-духовної Праці.

Нам піднімати інтелектуалізацію праці всіх працюючих соціальних груп населення, спираючись на ІНТЕРНЕТ-технології.

Нам здійснювати реальну міжнародну співпрацю, руйнуючи бар'єри між Сходом і Заходом, долаючи нашарування амбіцій і упереджень, відновлюючи духовні цінності і вчась поважати і любити людей – як це робив спонсор Цивільного Комітету із відновлення Християнського Храму в історичному Центрі м. Маріуполя, засновник академічної Медалі АВ АЕНПД “Митрополита Готії і Кафи, Святого Ігнатія”, член Дослідницької Ради МБЦ в Кембріджі і член Суспільства 1817 р. “Спадщина” Нью-Йоркської Академії наук Валерій Олександрович Васильєв.

Ми всі тужимо про понесену втрату, але **ВСЕ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЛЮДЯМ**. Нам всім залишається **ПАМ'ЯТЬ** про Велику Людину і Великого Вченого Європи і Америки – **ВАСИЛЬЄВА ВАЛЕРІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА**.

Ми ніколи не забудемо про те, що зроблене Валерієм Олександровичем, і постараємося продовжити його служіння людям.

**ЦИВІЛЬНИЙ МІЖНАРОДНИЙ КОМІТЕТ ІЗ ПІДГОТОВКИ СВІТОВОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ПЕРШОГО
ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ ДУХОВНОГО ЄДНАННЯ В НЬЮ-ЙОРКЕ**

<http://www.cic-wsc.org>

АЗОВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ АКАДЕМІЇ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК І ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

**ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКО-СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ім. ОЛЬГИ В. ВАСИЛЬЄВОЙ – КАТОЛИК (МКП, ДЕНМЦ ДНЦ Академії
наук України)**